

til her i Landet, der har det samme, men saa vidt mig bekendt er dette Samfund ikke — det har jeg i alt Fald ikke hørt noget om — besværet af at skulle aflægge sine Meddelelser til Folkekirken Kirkebøger.

Det er altsaa Hovedsagen i denne Reform, at for Fremtiden skulle alle Anmeldelser med Undtagelse af dem, der hidrøre fra det mosaiske Samfund i København, tilgaa Sognemenighedens Kirkebøger. Der ved vilde et samlet Register fremkomme, og man vilde i statistisk Henseende naa til at faa tilvejebragt et Materiale, der kunde have en lignende Værdi som Civilstandsregisteret. Som jeg nævnte for lidt siden, kunde Ministeriet i og for sig have ønsket, at man var gaaet til Oprettelsen af Civilstandsregistre. Naar det ikke er sket, skyldes det, at vi her i Landet ere ejendommeligt stillede i Sammenligning med de andre Lande, idet det kun er en liden Part af Befolkningen, der ikke hører med til Folkekirken. Dernæst er der heller intet i Vejen for, at Præsten kan optræde som borgerlig Tillidsmand, naar der som i dette Tilfælde gør sig et praktisk Hensyn gældende. Jeg har ikke den Opfattelse, som jeg nok ved er kommen til Orde baade her og hist, at der skulde være noget vanskeligt for Medlemmer af andre Trossamfund i at henvende sig til Sognepræsten i dette rent borgerlige Anliggende, det forstaar jeg ikke. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at gennemgaa Lovforslagets Enkeltheder, dets Tekst er let læselig og let forstaaelig, og jeg skal tillade mig med disse faa Ord at anbefale det til velvillig Behandling.

Moltesen: Vore Statistikere have jævnlig anket over, at det Materiale, vi have til at opbygge en væsentlig Del af Befolkningsstatistikken, er utilstrækkeligt, og at det er en uheldig Maade, det fremskaffes paa. Man har derfor søgt paa forskellig Vis at afhjælpe disse Mangler. Vi hørte lige Tale om et ministerielt Cirkulære af 1911. Der kom ogsaa i 1910 et justitsministerielt Cirkulære, som paabød Jordemødrene at melde til Sognepræsten de Fødsler, de assisterede ved, og i September Maaned samme Aar, altsaa 1910, kom der samtidig et Cirkulære fra Kultusministeriet om, at Sognepræsterne skulde konferere de Indberetninger, de fik fra Kirkebetjenten, med disse Meldinger, der kom fra Jordemødrene. Det er ejendommeligt, at samtidig med, at dette justitsmi-

nisterielle Cirkulære udsendtes gennem Sundhedsstyrelsen, sendte Sundhedsstyrelsen et Cirkulære paa egen Haand, som i Virkeligheden saa temmelig annullerede det, der var udsendt af Justitsministeriet. Sundhedsstyrelsen skrev nemlig til Jordemødrene, at de for at spare Portoen kunde give Blanketten til Barnets Fader eller den, hvem Anmeldelsespligten paahviler. Nu er det imidlertid saaledes, at Fødselsanmeldelsen fra Faderens Side ikke skal ske til Sognepræsten, men til Kirkebetjenten. Faderen eller den, hvem Anmeldelsespligten paahviler, faar altsaa denne Blanket fra Jordemoderen, som han skal give til Sognepræsten, og selv skal han anmelde Fødselen til Kirkebetjenten. Følgen deraf er bleven, hvad jeg har Vidnesbyrd om fra forskellige Præster i forskellige Egne af Landet, at medens man tidligere 1 eller 2 Dage efter Fødselen anmeldte den til Kirkebetjenten, venter man nu dermed. Man har denne trykte Blanket liggende, som er udfyldt af Jordemoderen, og den sender man med en Mælkekusk eller et Barn til Sognepræsten og mener, at dermed er al Anmeldelsespligt sket Fyldest. Følgen er bleven et slemt Roderi i vore Kirkebøger. En Præst skriver til mig: Jeg har aldrig kendt saadant et Roderi i mine Kirkebøger som i det sidste Aar, siden det justitsministerielle Cirkulære er kommet, og det samme skriver en Lærer, som har ført Kirkebøger i 40 Aar. Statistikerne ere altsaa meget daarligere stillede til Trods for disse Forsøg, der ere gjorte ad Cirkulærernes Vej. Det er derfor ikke underligt, at man søger at faa Orden i disse Forhold, og nu foreligger altsaa dette Lovforslag paa Tingets Bord som et Forsøg paa Indførelse af Orden her. Det er et lille Lovforslag og synes ret ubetydeligt, men det er alligevel ret principielt. Vi se allersidst i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det, der sker herved, er i Virkeligheden det, at Præsterne nu skulle føre Civilstandsregistre, og Præsterne blive derfor at betragte i den Henseende som borgerlige Embedsmænd. Præsterne faa altsaa et Hverv som borgerlige Embedsmænd ved Siden af deres gejstlige Hverv, idet de skulle føre disse saakaldte Civilstandsregistre. Jeg haaber, vi en Gang maa faa disse, men jeg haaber, vi ogsaa maa faa et andet Navn for dem. Jeg kunde tænke mig at kalde dem „Stambøger“ (Munterhed). Ja, det lyder maaske noget i Retning af Hingste og Heste, men det er et fortræffe-